

[A. C. D. Petersen.]
 ukendt . . . (Afbrydelse). Ja, de Herrer
 ler, og det skal de have Lov til, men det
 er ikke noget ukendt for de Herrer, at de
 Gang paa Gang har stemt for at sætte saa-
 danne Bestemmelser ud af Virksomhed.
 Jeg skal nævne Boliglovgivningen og Laa-
 nene til Arbejdsløshedskasserne. De ærede
 Medlemmer, som nu for et Øjeblik siden
 var saa fornøjede over, at jeg ikke var be-
 trygget ved, hvad der stod i Loven, har
 sikkert selv stemt for, at vi skulde ændre
 den oprindelige Affattelse af Lovene. Naar
 nu Regeringen og Regeringspartiet erklærer,
 at det indlader man sig ikke paa i dette
 Forhold, har jeg faaet et af mine Spørgs-
 maal besvaret, og det skal jeg tage mig til
 Efterretning.

Ministeren pegede med Tilfredshed paa,
 at Tvangssalg af Landejendomme, efter at
 disse Driftslaaneforeninger er begyndt at
 øve deres Virksomhed, er aftaget. Det er
 naturligt, at Bedrifter, der arbejder med
 Underskud, kan fortsætte med at arbejde
 med Underskud, naar der bliver stillet Mid-
 ler til Raadighed, som udligner Under-
 skuddet. Det er dette, jeg tror i mang-
 foldige Tilfælde vil ske ved Driftslaanefor-
 eningernes Virksomhed. Men i denne For-
 bindelse kunde jeg ønske at spørge Mini-
 sterens — det har nemlig nok saa megen
 Interesse som den Kendsgerning, at Tvangs-
 salgene ikke foregaar saa hurtigt nu som før:
 Er det Ministerens Opfattelse, at Forholdene
 indenfor Landbruget har forbedret sig i den
 Grad, at Landbrugerne nu har lettere ved
 at klare deres Forpligtelser, som er blevet
 øget, ved at de paagældende har modtaget
 og nu skal forrente og afdrage nye, store
 Laan? For hvis dette ikke er Tilfældet,
 saa forekommer det mig, at saa er Laane-
 virksomheden ikke saa forfærdelig meget
 værd med Hensyn til Afhjælpning af Er-
 hvervskrisen. Det forekommer mig i øvrigt,
 at jeg i Bladene har set en Meddelelse om,
 at Formanden for de jyske Landbofor-
 eninger, den højtærede fungerende Formand,
 skal have udtalt, at han ikke saa, at Krisen
 havde bedret sig saa forfærdelig meget,
 ja, at man endog i de seneste Tidens Be-
 givenheder havde Beviser for, at en Mængde
 Mennesker vilde komme til at lide under
 Krisens Virkninger gennem hele deres Liv.

Den højtærede Minister sagde endvidere,
 at der var Medlemmer i denne Sal, hvem det
 var en stor Sorg, naar ikke Staten var villig
 til at laane tilstrækkelig mange Penge ud.
 Jeg erkender, at den højtærede Minister
 vist har Ret heri, og derfor blev jeg umaade-
 lig betænkelig, da den højtærede Ministers

Partis Ordfører udtalte sin store, næsten
 ubegrænsede Glæde over, at Staten har
 laant 6 Mill. Kr. ud og nu kunde faa Lejlig-
 hed til at laane yderligere 6 Mill. Kr. ud;
 det var en væsentlig medvirkende Aarsag
 til, at jeg ønskede dette Spørgsmaal be-
 svaret, om Ministeren var villig til at stille
 Krav om yderligere Laanemidler.

Den højtærede Minister var højst util-
 freds med det politiske Opgør, som har ligget
 i mine første Udtalelser. Dette politiske Op-
 gør var imidlertid kun et Svar paa, hvad
 hans Partis Ordfører havde fremsat, nemlig
 at Venstrepartiet ønskede ikke Statens Ind-
 greb i Erhvervs vilkaarene. Jeg paapegede,
 at det havde Staten ofte indladt sig paa, og
 jeg sagde: „under Venstres Førerskab“, men
 den højtærede Minister fandt sig derved
 foranlediget til at sige, at jeg lagde hele
 Ansvarret over paa Venstre. Det gjorde jeg
 naturligvis ikke, jeg lagde det over paa
 Rigsdagen, og derfor er det, jeg udtaler mine
 Betænkeligheder ved at fortsætte og min
 Misfornøjelse med, at man vil stille sig op
 som Vogter af Erhvervsfriheden, i den Grad
 som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen
 oprindelig gjorde, og sige: Staten skal ikke
 røre ved Erhvervs livet, saa skal Erhvervs-
 livet nok klare sig. Det var det, jeg fandt
 var utilbørlig Tale, og derfor kom jeg med
 mit politiske Opgør.

Den højtærede Minister vidste ikke
 rigtig, hvad det Forslag, jeg havde fremsat
 til en Afhjælpning af Landbrugskrisen, gik
 ud paa. Saa var det ærede Medlem Hr.
 Kr. Kristensen langt mere vidende, for han
 vidste, at jeg var gaaet ind for Toldforan-
 staltninger, som det ærede Medlem jo ikke
 kunde være med til. Ja, det er min Opfat-
 telse, at man ad den Vej vilde kunne opnaa
 noget overfor Landbrugskrisen, det skal jeg
 ikke lægge Skjul paa, men jeg har jo ikke
 spurgt Ministeren, om han paa dette Tids-
 punkt vilde være med dertil.

Efter de Forhandlinger, som nu har
 fundet Sted, maa ogsaa jeg, ligesom det
 ærede Medlem Hr. Bording, ønske en Ud-
 valgsbehandling. Som allerede sagt skal
 denne fra vor Side blive saa kort som muligt,
 men de Spørgsmaal, som jeg her har bedt
 den højtærede Minister besvare, førend vi
 gaar ind for Lovforslaget, vil vi stille i Ud-
 valget, og saa vil jeg haabe, at den højt-
 ærede Minister der vil være mere villig til at
 besvare dem end her. Jeg synes, det maa
 have sin Interesse at faa at vide, om der
 ligger et saa stort Antal Laanebegøring-
 er inde, at de 6 Mill. Kr. maaske allerede er
 overtegnet, eller i alt Fald den største Part
 af dem, for saa kan man imødesee, at der vil